

Fremsat den 14. november 2018 af energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om varmforsyning og lov om planlægning

(Ophævelse af adgangen til at pålægge ny tilslutningspligt, indregning af overskud for varmepumper m.v.)

§ 1

I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1211 af 9. oktober 2018, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 230«: », og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1513/EU af 9. september 2015 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2015, nr. L 239, side 1«.

2. §§ 11-13 ophæves.

3. Efter § 14 indsættes:

»§ 14 a. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan, efter forhandling med de kommunale organisationer, fastsætte regler om tilslutningspligt, herunder om dispensation, når tilslutningspligten er besluttet af kommunalbestyrelsen inden den 1. januar 2019.«

4. I § 15 ændres »§§ 4, 4 a og 11-14« til: »§§ 4, 4 a og 14«.

5. I § 20 b, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »Ligeledes kan«: »eldrevne varmepumper, der leverer varme til et kollektivt varmforsyningsanlæg, og«.

6. *Overskriften* til kapitel 5 affattes således: »Administrative bestemmelser og tilsyn m.v.«

7. Efter § 25 indsættes i *kapitel 5*:

»§ 25 a. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er om-

fattet af denne lov, bestemmelser fastsat i henhold til loven eller EU-retsakter om forhold omfattet af loven, skal ske digitalt. Ministeren kan herunder fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for anvendelse for visse personer.

Stk. 2. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

§ 2

I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 287 af 16. april 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 15, *stk. 11*, indsættes efter »tv- og radiosignaler«: »og anlæg til kollektiv varmforsyning«.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Stk. 2. For sager om tilslutnings- og bidragspligt, hvor kommunalbestyrelsen har truffet beslutning inden den 1. januar 2019, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 3. Regler fastsat i medfør af § 11, stk. 2, § 12, stk. 2, og § 13, stk. 2, i lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1211 af 9. oktober 2018 forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 14 a i lov om varmforsyning.

Stk. 4. Lokalplanforslag med bestemmelser om tilslutningspligt til kollektiv varmforsyning, der er offentliggjort før 1. januar 2019, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Ophævelse af adgangen til at pålægge ny tilslutnings- eller forblivelsespligt
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.1.1. Tilslutnings- og forblivelsespligt efter varmforsyningsloven
 - 2.1.1.2. Tilslutningspligt efter planloven
 - 2.1.1.3. Undtagelse fra tilslutnings- og forblivelsespligt
 - 2.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Indregning af overskud i prisen for varme fra eldrevne varmepumper
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Pligtmæssig digital kommunikation
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
 - 4.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.
 - 4.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti (herefter forligskredsen) indgik den 29. juni 2018 en energiaftale, der gælder for perioden 2020-2024.

Regeringen har en ambition om et lavemissionssamfund i 2050. For at nå ambitionen foretages der med aftalen væsentlige investeringer. Samtidig tilrettelægges rammerne for en omkostningseffektiv grøn omstilling, så der tages højde for både samfundets og den enkeltes omkostninger samt den teknologiske udvikling. Aftalen tager afsæt i, at markedet så vidt muligt skal drive den grønne omstilling i energisektoren.

Forligskredsen er enig om at arbejde for en moderniseret varmesektor, hvor både kollektive varmforsyningsanlæg og forbrugere får et mere frit valg til at træffe deres egne beslutninger om fremtidige investeringer. Det skal ske med henblik på, at varmekunderne kan få grøn og billig varme.

Lovforslaget har til formål at udmønte dele af energiaftalen af 29. juni 2018 i lov om varmforsyning (varmforsyningsloven) og lov om planlægning (planloven).

Lovforslaget indeholder således forslag om fra den 1. januar 2019 at ophæve kommunernes adgang til at pålægge nye forbrugerbindinger i form af tilslutnings- og forblivelsespligt for såvel eksisterende byggeri som nybyggeri i varmforsyningsområder, hvor der i dag ikke allerede er pålagt forbrugerbindinger. Det vil sige både fjernvarmforsynede og naturgasforsynede områder. Lovforslaget vil dermed sikre et friere valg for forbrugerne i valg af varmforsyningsform. Lovforslaget forventes desuden at sikre et øget fokus på gennemførelsen af rentable projekter, da udbygningen med fjernvarme fremover kun vil ske, hvor varmforsyningsvirksomheden vurderer, at der er en tilstrækkelig god forretningsmodel til, at man kan fastholde kunderne på markedsvilkår.

En ophævelse af nye forbrugerbindinger i medfør af energiaftalen omfatter også, at den såkaldte aftagepligt ophæves for nye blokvarmecentraler ved ændring af bekendtgørelse nr. 825 af 24. juni 2016 om godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg (projektbekendtgørelsen). Ændringen vil ligeledes træde i kraft 1. januar 2019.

Med henblik på at sikre, at forbrugerne ikke skal forblive bundet til selskaber med ikke konkurrencedygtige priser, er det i energiaftalen besluttet, at der igangsættes en analyse af konsekvenserne ved at ophæve også de eksisterende forbrugerbindinger (tilslutningspligt, forblivelsespligt og aftagepligt).

Ophævelsen af forbrugerbindinger for nybyggeri, der ligger i områder, hvor der er pålagt tilslutningspligt, gennemføres ikke pr. 1. januar 2019, da det umiddelbart påvirker de investeringer, som fjernvarmeselskabernes allerede har foretaget. Det skal derfor også indgå i analysen, hvordan ophævelsen af disse bindinger for nybyggeriet kan tilrettelægges.

Samtidig med lovforslagets ikrafttræden forventes projektbekendtgørelsen at blive ændret med henblik på at udmønte forligskredsens beslutninger om aftagepligt i denne bekendtgørelse.

Forligskredsen er endelig enig om at fremme omstillingen til varmepumper ved at underlægge varmepumper de samme regler for indregning af overskud, som gælder for geotermi, solvarme og anlæg fyret med biogas eller biomasse samt for industriel overskudsvarme. Lovforslaget skal derfor gøre det muligt for producenter, der ved brug af eldrevne varmepumper leverer varme til et kollektivt varmeforsyningsanlæg, at indregne et overskud i prisen på lige fod med anlæg baseret på vedvarende energikilder (herefter VE-anlæg) og industriel overskudsvarme. Det vil fremme en mere teknologineutral regulering, hvor de kollektive varmeforsyningsanlæg vælger den mest hensigtsmæssige varmeproduktionsteknologi under de givne afgifts- og tilskudsmæssige rammebetingelser. Forslaget vil dermed bidrage til at skabe samme incitament til at producere varme på varmepumper som ved biomasse. Lovforslaget kan endvidere medvirke til en reduktion i varmepriserne på sigt.

Med lovforslaget foreslås der nye bestemmelser om digital kommunikation på varmeforsyningslovens område med henblik på at udmønte aftale om digitaliseringsklar lovgivning, som blev indgået i januar 2018 af Folketingets partier. Med aftalen har et enigt Folketing forpligtet sig til at følge principperne for digitaliseringsklar lovgivning, når der indgås politiske aftaler, og der efterfølgende vedtages ny lovgivning. Formålet er, at lovgivningen skal være enkel og klar, let at forstå for borgere og virksomheder og skal kunne understøttes digitalt.

Endeligt foreslås det, at noten til lovens titel tilpasses, idet Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (VE-direktivet) i 2015 er blevet ændret.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Ophævelse af adgangen til at pålægge ny tilslutnings- og forblivelsespligt

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Tilslutnings- og forblivelsespligt efter varmeforsyningsloven

Varmeforsyningsloven indeholder en række bestemmelser, som giver kommunalbestyrelserne værktøjer til at understøt-

te den kollektive varmeforsyning. Et af værktøjerne er muligheden for at pålægge tilslutnings- og forblivelsespligt, også kaldet forbrugerbindinger, til den kollektive varmeforsyning, både til naturgas og til fjernvarme.

Kommunalbestyrelsen har i medfør af varmeforsyningslovens § 11 adgang til at kræve ny bebyggelse (nybyggeri) tilsluttet et kollektivt varmeforsyningsanlæg som betingelse for bebyggelsens ibrugtagning, hvis det er forudsat i et godkendt projekt udarbejdet efter reglerne i projektbekendtgørelsen. Ny bebyggelse er ikke defineret i varmeforsyningsloven, men er af Energistyrelsen defineret som bebyggelse, ”hvor der i forbindelse med øvrige byggearbejder skal installeres et helt nyt selvstændigt varmeanlæg” (Energistyreless vejledning til Energiministeriets bekendtgørelse nr. 196 af 22. marts 1991 om tilslutning m.v. til kollektive varmeforsyningsanlæg, august 1998). Det omfatter derfor to former for bebyggelse: 1) nye bygninger, hvor der i forbindelse med de øvrige byggearbejder samtidig hermed etableres nyt selvstændigt opvarmningssystem, og 2) eksisterende bygninger, hvor der etableres et nyt selvstændigt opvarmningssystem i forbindelse med modernisering, anden ombygning eller udvidelse.

Varmeforsyningslovens § 12 fastsætter en adgang for kommunalbestyrelsen til at kræve eksisterende bebyggelse tilsluttet til et kollektivt varmeforsyningsanlæg, hvis det er forudsat i et godkendt projekt udarbejdet efter reglerne i projektbekendtgørelsen.

Eksisterende bebyggelse fortolkes bredt og omfatter al bebyggelse, der har opvarmningssystemer til rumopvarmning, samt bebyggelse, hvortil der er meddelt byggetilladelse forud for projektets godkendelse, men som endnu ikke er opført. Tilslutningspligt for eksisterende bebyggelse betyder, at ejerne af disse ejendomme kan blive tvunget til at udskifte deres opvarmningssystem med kollektiv varmeforsyning. Bekendtgørelse nr. 904 af 24. juni 2016 om tilslutning m.v. til kollektive varmeforsyningsanlæg (tilslutningsbekendtgørelsen) indeholder derfor en længere tidsfrist for tilslutning for eksisterende bebyggelse, som minimum 9 år. Fristen regnes fra det tidspunkt, hvor kommunalbestyrelsen har truffet beslutning om tilslutningspligt.

Hvis forpligtelsen pålægges eksisterende bebyggelse, som allerede frivilligt har tilsluttet sig et kollektivt varmeforsyningsanlæg, kaldes forpligtelsen til at forblive tilsluttet for forblivelsespligt. Forblivelsespligten fremgår ikke udtrykkeligt af ordlyden i § 12, men antages at ligge implicit i bestemmelsen, således at når kommunalbestyrelsen har hjemmel til at pålægge tilslutningspligt, har den også hjemmel til at pålægge pligt til at forblive tilsluttet, dvs. forblivelsespligt. En beslutning om forblivelsespligt får virkning fra det tidspunkt, hvor kommunalbestyrelsen har truffet beslutning om forblivelsespligt.

Der kan kun pålægges tilslutningspligt, hvis den kollektive varmeforsyning har forpligtet sig til at sikre ejendommen forsyningsmulighed.

Varmeforsyningslovens § 12, stk. 3, indeholder en bemyndigelse til ministeren til at kunne fastsætte regler om, at ejere, hvis ejendomme bliver pålagt tilslutningspligt, kan få udbetalt en godtgørelse af kommunen og varmforsyningsanlægget. Bemyndigelsen har ikke været udnyttet.

Efter varmforsyningslovens § 11 stk. 2, og § 12, stk. 2, er ministeren bemyndiget til, efter forhandling med de kommunale organisationer, at fastsætte regler om kommunernes adgang til at træffe beslutning om tilslutningspligt efter stk. 1. Bemyndigelserne er udmøntet i tilslutningsbekendtgørelsen.

Pålæg af tilslutningspligt efter varmforsyningslovens § 11 og § 12 indebærer, at ejeren af den tilslutningspligtige ejendom skal betale tilslutningsafgift samt faste udgifter, som det kollektive varmforsyningsanlæg ifølge prisansøgningen til Forsyningstilsynet har. Det er ikke et krav, at ejeren af ejendommen aftager varme eller naturgas fra det kollektive varmforsyningsanlæg, og ejeren af ejendommen kan derfor godt vælge en alternativ varmforsyning, men skal betale tilslutningsafgift og faste udgifter alligevel. For blokvarme-centraler (det vil sige en varme- eller kraft-varme-central, der er etableret i forbindelse med et større byggeri, hvis formål er at forsyne en lukket kreds eller et forudbestemt antal brugere med energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand) er der dog krav om også at aftage fjernvarmen/naturgassen, den såkaldte aftagepligt.

Efter varmforsyningslovens § 13 kan kommunalbestyrelsen vælge at pålægge ejerne af de ejendomme, der kan kræves tilsluttet et kollektivt varmforsyningsanlæg, at betale bidrag til anlægget fra det tidspunkt, hvor ejendommene kan forsynes fra anlægget. Beslutningen skal træffes på grundlag af et godkendt projektforslag.

Det er kommunalbestyrelsen, der som varmeplansmyndighed træffer beslutning om tilslutnings-, forblivelses- og bidragspligt. Der kan være stor forskel på, i hvor høj grad tilslutnings- og forblivelsespligt tages i brug som planlægningssværktøj af de individuelle kommunalbestyrelser. Nogle kommuner anvender slet ikke beføjelserne, andre anvender dem på alle deres matrikler, og andre igen anvender dem kun delvist.

Varmeforsyningslovens § 15 fastsætter, at energi-, forsynings- og klimaministerens kan fastsætte regler om, hvorledes beslutninger om blandt andet tilslutnings- og forblivelsespligt skal meddeles eller offentliggøres, samt om at beslutninger skal tinglyses på de pågældende ejendomme. Bestemmelsen er udnyttet ved tilslutningsbekendtgørelsen.

2.1.1.2. Tilslutningspligt efter planloven

Ny bebyggelse kan blive pålagt tilslutningspligt ved vedtagelse af en lokalplan. Ifølge planlovens § 15, stk. 2, nr. 12, kan det i en lokalplan bestemmes, at ny bebyggelse ved ibrugtagning skal tilsluttes et fællesanlæg, som blandt andet kan være et kollektivt varmforsyningsanlæg. Det kan både være naturgasforsyningen eller fjernvarmforsyningen. Det

te anvendes typisk i forbindelse med større udstykninger, hvor en lokalplan efter planloven er påkrævet.

2.1.1.3. Undtagelse fra tilslutnings- og forblivelsespligt

En række typer af bebyggelse kan ikke pålægges tilslutnings- og forblivelsespligt, hverken efter varmforsyningsloven eller planloven. Det er kommunen, som skal sørge for at oplyse de faktiske forhold på en ejendom, forinden kommunen træffer afgørelse og meddeler pålæg om tilslutnings- og forblivelsespligt. For så vidt angår nybyggeri skal kommunalbestyrelsen i medfør af tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 3, samt planloven § 19, stk. 4, meddele dispensation fra tilslutnings- og forblivelsespligt for nybyggeri, der opføres som lavenergibebyggelse, dvs. bebyggelser, hvor det kan dokumenteres, at de på tidspunktet for ansøgningen om byggetilladelsen opfylder de energirammer for energiforbrug for lavenergibygninger, der er fastsat i det til enhver tid gældende bygningsreglement.

For eksisterende bebyggelse gælder, at de ikke kan pålægges tilslutnings- eller forblivelsespligt, såfremt der er tale om bygninger, der er indrettet med et vedvarende energianlæg, som eksempelvis solvarmeanlæg, varmepumper m.v., og hvor anlægget efter kommunalbestyrelsens skøn har en kapacitet, som kan dække mere end halvdelen af bygningens energiforbrug til opvarmning og forsyning med varmt vand. Det samme gælder for bygninger, hvor overskudsvarme fra en produktionsvirksomhed efter kommunalbestyrelsens skøn dækker mere end halvdelen af bygningens energiforbrug til opvarmning og forsyning med varmt vand, eller for bygninger, der ikke er beregnet til at være konstant opvarmet i fyringssæsonen, eksempelvis sommerhuse. Endelig kan eksisterende lavenergibygninger ikke pålægges tilslutnings- eller forblivelsespligt.

For eksisterende bebyggelse gælder desuden, at der ikke kan pålægges tilslutningspligt, hvis omstilling til kollektiv forsyning efter kommunalbestyrelsens skøn vil være uforholdsmæssig bekostelig, eller hvor bygningen påregnes nedrevet inden for en kortere årrække.

Ejere af ejendomme, der er pålagt tilslutningspligt eller forblivelsespligt til et kollektivt varmforsyningsanlæg (fjernvarme og naturgas), kan ikke senere kræve sig fritaget for pligten under henvisning til ovenstående undtagelsesmuligheder.

Kommunen har i medfør af tilslutningsbekendtgørelsens § 17 kompetence til, i særlige tilfælde og efter ansøgning, at meddele dispensation for ny eller eksisterende bebyggelse.

2.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Tilslutnings- og forblivelsespligt medfører, at forbrugere omfattet af disse kommunalt pålagte pligter er tvunget til at bidrage til et kollektivt varmforsyningsanlæg, også selvom forbrugerne ikke aftager varmen eller naturgassen, og også selvom der måtte være alternative og eventuelt billigere opvarmningsmuligheder. Selvom der ikke er pligt til at aftage

fjernvarmen eller naturgassen, medfører tilslutnings- og forblivelsespligten alligevel, at det ofte for forbrugerne ikke er rentabelt at vælge alternative opvarmningsformer, fordi der stadig skal betales tilslutningsafgift og bidrag til det kollektive varmforsyningsanlægs faste udgifter. Særligt tilslutningspligt for eksisterende byggeri har været kritiseret, idet ejeren af ejendommen i forvejen har investeret i en anden forsyningsform forud for beslutningen om tilslutningspligt til det kollektive varmforsyningsanlæg.

Ejere af ejendomme, der er pålagt tilslutningspligt, har som følge af forpligtelsen begrænsede muligheder for at vælge en billigere eller grønnere varmforsyningsform. En ophævelse af muligheden for at pålægge ny tilslutnings- og forblivelsespligt vil give forbrugerne bedre mulighed for at vælge deres foretrukne opvarmningsform samt skabe et incitament til effektiviseringer på varmforsyningsanlæggene for dermed at kunne levere varme til en billigere ydelse i konkurrence med individuelle opvarmningsformer.

Det foreslås derfor med lovforslaget at ophæve kommunernes mulighed for fremover at kunne pålægge såvel eksisterende byggeri som nybyggeri ny tilslutnings- og forblivelsespligt, således at forbrugerne vil få bedre mulighed for at vælge en anden forsyningsform, som de måtte foretrække.

Tilslutnings- og forblivelsespligt pålagt inden lovens ikrafttræden forbliver i kraft. Det gælder både for så vidt angår tilslutningspligt pålagt i medfør af varmforsyningsloven og planloven, og for tilslutningspligt pålagt i kommunalt vedtagne varmeplaner fra før indførelsen af projektsystemet i 1990, og som ikke er afløst af et senere godkendt projekt uden tilslutningspligt. Det medfører, at ejere af ejendomme omfattet af eksisterende pligter fortsat vil være forpligtede til at tilslutte sig med den af kommunen besluttede frist (som minimum 9 år efter den kommunale beslutning for så vidt angår eksisterende bygninger) samt forblive tilsluttet og betale de af kommunen pålagte bidrag. Det betyder, at der kan være forbrugere, der over en årrække kan være forpligtet til at tilslutte sig det kollektive varmforsyningsanlæg, selvom muligheden for at pålægge tilslutningspligt foreslås ophævet.

Områder, der er omfattet af allerede vedtagne og gældende lokalplaner eller lokalplanforslag, der er offentliggjort inden lovforslagets ikrafttræden, vil fortsat være omfattet af beslutninger om, at tilslutning til kollektiv varmforsyning er en betingelse for ibrugtagning af ny bebyggelse.

Ophævelsen af forbrugerbindinger for nybyggeri, der ligger i områder, hvor der er pålagt tilslutningspligt, gennemføres ikke pr. 1. januar 2019, da det umiddelbart påvirker de investeringer, som fjernvarmeselskabernes allerede har foretaget. Med henblik på at sikre, at forbrugerne ikke skal forblive bundet til selskaber med ikke konkurrencedygtige priser, igangsættes en analyse af konsekvenserne ved at ophæve også de eksisterende forbrugerbindinger.

2.2. Indregning af overskud i prisen for varme fra el-drevne varmepumper

2.2.1. Gældende ret

Visse producenter af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas til opvarmning af bygninger og forsyning med varmt vand (herefter er ydelserne samlet betegnet varme) kan indregne et overskud i varmeprisen, jf. varmforsyningslovens § 20 b. Muligheden for indregning af et overskud er en undtagelse til lovens udgangspunkt om, at alene nødvendige omkostninger nævnt i bestemmelsen kan indregnes i prisen for varme.

Det er en betingelse for indregning af overskud, at anlægget udelukkende anvender den eller de i bestemmelsen konkret nævnte brændsels- eller teknologiformer (geotermiske anlæg, solvarmeanlæg og biogas- eller biomassebaserede varme- eller kraftvarmeverker). Anvender en producent tillige andre brændselsformer, er hele anlægget afskåret fra at indregne et overskud. Dog er opstart, reserve- og spidslastbelastning ved andre brændsler eller teknologier tilladt. Industrivirksomheder, som leverer overskudsvarme, er ikke begrænset af brændselsformen. Derimod kan der ikke indregnes overskud for varme, som produceres ved at anvende ekstra brændsel (såkaldt falsk overskudsvarme).

Yderligere er det en betingelse for at kunne indregne et overskud, at anlægget leverer den producerede ydelse til en kollektiv varmforsyning omfattet af varmforsyningsloven, jf. § 2, og ikke direkte til varmfeforbrugere.

De omfattede anlæg kan optjene et overskud på almindelige kommercielle vilkår. Overskuddets størrelse afhænger derfor som udgangspunkt af aftalen om levering til det kollektive varmforsyningsanlæg (varmeaftageren). Prisen kan dog uanset § 20 b ikke overstige den af Forsyningstilsynet udviklede substitutionspris, som indebærer, at der for køb af varme ikke må indregnes en højere pris end den pris, som varmeaftageren selv ville kunne producere den omfattede varmemængde for eller købe den for fra en anden varmeproducent. Det betyder, at en producent af varme ved de nævnte vedvarende energikilder m.v. ikke vil kunne få solgt varme med overskud, hvis en anden producent eller den aftagende kollektive varmforsyning selv kan levere varmen billigere.

Desuden er prisen for varmen underlagt rimelighedskriteriet i § 21, stk. 4, i varmforsyningsloven. Efter denne bestemmelse kan Forsyningstilsynet gribe ind, hvis tilsynet finder, at prisen er urimelig. Prisen inklusiv overskuddet skal således ikke alene overholde reglerne og administrativ praksis med hensyn til prisfastsættelse efter bl.a. varmforsyningslovens §§ 20 og 20 b, men også i øvrigt være rimelig.

Kollektive varmforsyninger skal anmelde priser og vilkår til Forsyningstilsynet, jf. varmforsyningslovens § 21, før priser og vilkår er gyldige og kan håndhæves over for de tilsluttede forbrugere.

2.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Varmepumper kan være med til at øge anvendelsen af vedvarende energikilder og andre uudnyttede varmekilder, som kan bruges til fjernvarmeproduktion. Ved at flytte varmeenergi fra et temperaturniveau til et andet kan varmepumper bidrage til den grønne omstilling af energisystemet. Varmepumper kan anvende forskellige typer af energikilder til produktion af varme.

Store varmepumper giver mulighed for at udnytte lokale varmekilder, som ofte har lav temperatur og derfor ellers ikke kan udnyttes i fjernvarmeforsyningen. Med etableringen af en varmepumpe kan der leveres billigere varme, som typisk vil være grønnere end den eksisterende produktion. Det betyder, at varmepumper anses for at være et vigtigt skridt på vejen mod en omkostningseffektiv grøn omstilling.

Eldrevne varmepumper, der leverer varme til et kollektivt varmeforsyningsanlæg, er i dag ikke omfattet af den eksisterende mulighed for at indregne overskud. Det betyder, at kommercielle aktører i fjernvarmesektoren gives et klart incitament til at investere i produktionsanlæg, der anvender de konkret nævnte brændsels- eller teknologiformer, frem for at vælge varmepumper.

Hvis ikke eldrevne varmepumper tilføjes til varmeforsyningslovens § 20 b, vil de øvrige VE-anlæg, herunder biomassebaserede kraftvarmeanlæg, fortsat have en væsentlig fordel i forhold til eldrevne varmepumper. Der kan forventes en større investeringsbølge i varmeproduktionen på baggrund af grundbeløbets ophør. For mange af disse varmeforsyninger forventes valget at stå mellem en biomassekedel eller en eldrevet varmepumpe.

Varmeforsyningslovens krav om den mest samfundsøkonomiske anvendelse af energi vil dog begrænse aktørerne i valget af teknologi, da kommunerne skal godkende det samfundsøkonomisk mest fordelagtige projekt, hvilket i de fleste tilfælde vil være en varmepumpe. Da varmepumper ikke under de nuværende regler er attraktive for kommercielle aktører, betyder det, at kommercielle aktører vil være mindre tilbøjelige til at engagere sig i fjernvarmesektoren.

Formålet med muligheden for at indregne et overskud er at fremme de omfattede anlæg og teknologier, fordi det giver aktører adgang til på kommercielle vilkår at etablere og drive den omfattede varmeproduktion. Det er således forventningen, at forslaget fortrinsvist vil ændre på incitamentet til ejerskabet af eldrevne varmepumper, men ikke nødvendigvis på fordelingen af investeringer mellem varmepumper og f.eks. biomassekedler.

Med henblik på at sidestille eldrevne varmepumper med de i § 20 b nævnte typer af VE-anlæg og overskudsvarmeproducenter foreslås det, at eldrevne varmepumper fremadrettet vil have mulighed for at indregne et overskud i varmeprisen efter § 20 op til substitutionsprisen, hvis de leverer varme til et kollektivt varmeforsyningsanlæg.

Som følge af stemmeaftalen fra 7. april 2016 og 2. juni 2017 vil der fra 2021 blive indført en ny økonomisk regulering af

fjernvarmesektoren. Reguleringen indeholder indtægtsrammer, der vil lægge et loft over de priser, de omfattede varmeforsyningsvirksomheder kan opkræve. Det er forventningen, at reguleringen vil videreføre muligheden for at generere overskud, men muligheden for at generere overskud vil dog forudsætte ekstraordinære effektiviseringer i indtægtsrammeregulerede varmeforsyningsvirksomheder, herunder virksomheder omfattet af varmeforsyningslovens § 20 b. Det er samtidig forventningen, at overskud i indtægtsrammeregulerede varmeforsyningsvirksomheder, herunder virksomheder omfattet af varmeforsyningslovens § 20 b, vil blive begrænset af en kommende indtægtsramme. Denne begrænsning vil også gælde for varmepumper omfattet af varmeforsyningslovens § 20 b, når indtægtsrammereguleringen bliver indført.

Med forslaget foreslås det, at det kun er eldrevne varmepumper, som omfattes af muligheden for at indregne et overskud. Det indebærer, at gasdrevne varmepumper og absorptionsvarmepumper (varmepumper drevet af varme) fortsat ikke vil kunne indregne et overskud i varmeprisen. Dog vil alle typer af varmepumper være omfattet af de gældende regler, hvis de udelukkende er baseret på en eller flere af de konkret nævnte VE-kilder og teknologier (geotermi, solvarme, biogas- eller biomassebaseret varme- eller kraftvarmeverk og industriel overskudsvarme).

Der vil ikke være en begrænsning af, hvilke varmekilder der kan udnyttes ved en eldrevet varmepumpe for at kunne indregne et overskud. Dog vil eldrevne varmepumper installeret som en del af anden varme- eller kraftvarmeproduktion, f.eks. på et røggaskondenseringsanlæg på et affaldsforbrændingsanlæg eller biomasseanlæg, blive anset som en del af anlægget, det er installeret på. En varmepumpe på et sådant anlæg vil derfor ikke kunne indregne et overskud i prisen for varmen, medmindre anlægget i sig selv kan indregne et overskud i varmeprisen.

Derimod vil eldrevne varmepumper på energianlæg, som ikke producerer energi, men distribuerer eller transmitterer energi være omfattet og kunne indregne et overskud i varmeprisen. Det kunne f.eks. være eldrevne varmepumper, som udnytter varme fra transformer- og konverterstationer eller lignende elanlæg.

Også eldrevne varmepumper, som udnytter overskudsvarme, der ikke stammer fra industrivirksomheder, vil være omfattet. Det vil f.eks. kunne dreje sig om overskudsvarme fra datacentre og supermarkeder m.v. Udnyttelse af overskudsvarme fra industrivirksomheder er allerede dækket af de gældende regler, uanset om overskudsvarmen udnyttes ved hjælp af en varmepumpe eller ej. Det bemærkes, at der med energiaftalen fra juni 2018 er aftalt en omlægning af reglerne for overskudsvarme. Der lægges op til en genopretning af prisreguleringen for overskudsvarme, hvilket er en begrænsning af muligheden for indregning af overskud på overskudsvarme baseret på fossile brændsel og el. En begrænsning af overskudsmuligheden for overskudsvarme baseret på fossile brændsler og el vil derfor blive håndteret

samtidig med denne omlægelse. Den foreslåede ændring af § 20 b tilføjer alene eldrevne varmepumper, herunder også varmepumper til udnyttelse af overskudsvarme, men har ikke til hensigt i øvrigt at omlægge reglerne for overskudsvarme.

Varme fra spildevandsanlæg, grundvandsboringer og lignende, som udnyttes ved en varmepumpe, vil ligeledes kunne blive omfattet.

Eldrevne varmepumper vil ikke være begrænsede af det brændselsvalg, som anvendes til produktion af el til varmepumpen. Eldrevne varmepumper vil kunne indregne overskud uanset det anvendte brændsel til produktion af el på samme måde som industrianlæg, der leverer overskudsvarme, ikke er begrænset af brændselsvalget. Det indebærer, at der i nogle perioder vil være tale om, at der kan indregnes overskud i varmeprisen, selvom der produceres varme ved anvendelse af el produceret med fossile brændsler. Derimod kan eldrevne varmepumper, som udnytter overskudsvarme, kun indregne overskud i varmeprisen for den del af varmeleverancen, som ikke er produceret ved anvendelse af ekstra brændsel. Det svarer til begrænsningen for indregning af overskud i varmeprisen for industrivirksomheder, der leverer overskudsvarme. Dermed undgås det, at der indregnes overskud for såkaldt falsk overskudsvarme.

Substitutionsprisen vil fortsat sætte et loft for, hvor højt prisen kan sættes af ejeren af den eldrevne varmepumpe. Hvis substitutionsprisen er på niveau med produktionsomkostningerne, kan der ikke indregnes et overskud. Hvis substitutionsprisen er lavere end produktionsomkostningerne, vil ejeren af den eldrevne varmepumpe ikke kunne få dækket sine omkostninger, da prisen ikke kan sættes højere end substitutionsprisen. Varmepumper vil således alene blive installeret, hvor produktionsprisen er under substitutionsprisen, og den kommercielle aktør kan se et marked for varmeproduktion. Det er vurderingen, at den kommercielle aktør oftest sætter varmeprisen inkl. overskudsindregning lavere end substitutionsprisen, så den aftagende kollektive varmeforsyning aftager varmen herfra i stedet for selv at producere eller købe andetsteds.

Eldrevne varmepumper skal på behørig vis anmelde priser og vilkår i overensstemmelse med Forsyningstilsynets bekendtgørelse om anmeldelse af tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion og andre betingelser for levering af fjernvarme samt varmeproduktionsomkostninger til brug for fastsættelse af prisloft, før der kan indregnes et overskud i varmeprisen, jf. varmeforsyningslovens § 21. Det gælder for både eksisterende og nye eldrevne varmepumper. Ikke anmeldte priser er ugyldige, jf. varmeforsyningslovens § 21, stk. 3.

2.3. Pligtmæssig digital kommunikation

2.3.1. Gældende ret

Varmeforsyningsloven har ikke generelle bestemmelser vedrørende pligtmæssig digital kommunikation, herunder om obligatorisk brug af selvbetjeningsløsninger.

For så vidt angår kommunikation med Forsyningstilsynet, herunder til brug for anmeldelse af priser, har Forsyningstilsynet bemyndigelse til at fastsætte, at prisanmeldelse og anden kommunikation med tilsynet skal foregå elektronisk. Prisanmeldelse fremgår af varmeforsyningslovens § 21, hvorefter varmeforsyningsvirksomheder omfattet af varmeforsyningslovens § 20 skal anmelde deres tariffer (priser), omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion (f.eks. mellem el og varme) og andre betingelser for ydelser omfattet af bl.a. lovens § 20 med angivelse af grundlaget herfor til Forsyningstilsynet.

Efter den gældende § 21, stk. 1, 2. pkt., i varmeforsyningsloven, kan Forsyningstilsynet fastsætte regler om formen på anmeldelse efter varmeforsyningslovens § 21, stk. 1, 1. pkt., og om, at anmeldelse skal foretages elektronisk. Det fremgår bl.a. af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2009-10, A, L 154 som fremsat, side 30, at elektronisk anmeldelse har tydelige fordele med hensyn til offentliggørelse og analysemuligheder, og at det forventes, at elektronisk anmeldelse på længere sigt vil nedbringe virksomhedernes administrative belastning. Forsyningstilsynet har udnyttet bemyndigelsen i bekendtgørelse nr. 816 af 21. juni 2017 om anmeldelse af tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion og andre betingelser for levering af fjernvarme samt varmeproduktionsomkostninger til brug for fastsættelse af prisloft (anmeldelsesbekendtgørelsen på varmeområdet). Det fremgår af bekendtgørelsens § 3, stk. 1, at anmeldelse af tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion og andre betingelser m.v. skal ske i Forsyningstilsynets online anmeldelsessystem.

Efter den gældende § 22, stk. 2, i varmeforsyningsloven kan Forsyningstilsynet fastsætte regler om indberetning af fra anlæg omfattet af varmeforsyningslovens § 20, stk. 1, herunder regler om formen for indberetning og om, at indberetning skal ske elektronisk. Bemyndigelsen er på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse ikke udnyttet.

Det er i øvrigt efter gældende ret muligt at indgive ansøgninger, klager, indberetning m.v. til myndighederne, f.eks. Energistyrelsen, Energiklagenævnet med flere på papir, telefonisk, eller ved personligt fremmøde. Dette gælder dog kun i det omfang, der ikke gælder særlige formkrav og lignende.

I en række bekendtgørelser udstedt med hjemmel i lov om varmeforsyning findes der således regler om, at særlige ansøgningsblanketter m.v. skal udfyldes, hvilket indebærer et krav om skriftlighed, men ikke et krav om digital kommunikation.

2.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at kunne pålægge borgere og virksomheder pligt til at kommunikere digitalt med myndigheder skal dette være hjemlet i lov.

Folketingets partier indgik i januar 2018 en aftale om digitaliseringsklar lovgivning, som skal sikre et mere enkelt og klart lovgrundlag, som er let at forstå og omsætte til sikre og brugervenlige digitale løsninger. Som følge af den politiske aftale foreslås det i dette lovforslag, at energi-, forsynings- og klimaministeren bemyndiges til at fastsætte regler om pligtsæssig digital kommunikation inden for varmforsyningslovens områder, hvor det ikke i dag er konkret fastsat, herunder bestemmelser fastsat i henhold til loven samt EU-retsakter om forhold omfattet af loven. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan herunder fastsætte regler om pligtsæssig brug af selvbetjeningsløsninger i ansøgningssager m.v.

På varmforsyningslovens område er det i dag alene Forsyningstilsynet, som er bemyndiget til at fastsætte regler om digital og elektronisk kommunikation med tilsynet, herunder krav om elektronisk prisanmeldelse m.v. Energi-, forsynings- og klimaministeren har derimod ikke en generel bemyndigelse til at fastsætte regler om pligtsæssig digital kommunikation inden for varmforsyningslovens område.

I lovforslaget foreslås det, at energi-, forsynings- og klimaministeren bemyndiges til at fastsætte regler om pligtsæssig digital kommunikation inden for varmforsyningsloven, herunder bestemmelser fastsat i henhold til loven samt EU-retsakter om forhold omfattet af loven. Dette betyder, at der ved bekendtgørelse kan fastsættes regler om, at borgere og virksomheder har pligt til at kommunikere digitalt med den ansvarlige myndighed, herunder via bestemte digitale systemer som f.eks. ved selvbetjeningsløsninger m.v., ved forespørgsler, ansøgninger, anmeldelser, indberetning m.v., og at svaret fra myndigheden sendes digitalt.

De ansvarlige myndigheder er de myndigheder, som er tillagt kompetencer efter varmforsyningsloven. Det er i første omgang Energi-, Forsyning og Klimaministeriet. Endvidere er det Energistyrelsen, som i medfør af bekendtgørelse nr. 1090 af 25. september 2017 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser har fået tillagt en række af ministerens kompetencer efter varmforsyningsloven.

Kommunikation til og fra Energiklagenævnet omfattes også af lovforslaget. Energiklagenævnet hører under Erhvervsministeriet, jf. kongelig resolution af 8. juni 2016. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter derfor regler for Energiklagenævnet efter nærmere forhandling med erhvervsministeren.

Endeligt foreslås det, at kommunikation til og fra Forsyningstilsynet omfattes, i det omfang ministeren fastsætter regler om kommunikation med tilsynet.

Generelt gælder det for forslaget til bemyndigelser, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om, at en forespørgsel, ansøgning, klage m.v. fra virksomheder og borgere til myndigheder, som ikke indgives digitalt, skal afvises, dog efter behørig vejledning efter forvaltningsloven.

Bemyndigelsen foreslås også at omfatte ministerens svar på henvendelser m.v. fra borgere og virksomheder. Det er her hensigten i videst muligt omfang at anvende borgernes og virksomhedernes E-Boks til brug for meddelelser m.v. fra myndigheder, da der ikke findes et centralt register over e-mailadresser.

Det foreslås, at ministeren med bemyndigelsen endvidere kan fastsætte regler for digital kommunikation fra ministeren. Dette kunne f.eks. være, at et svar på en henvendelse i en eventuel digital selvbetjeningsløsning sendes tilbage til afsenderen via den digitale selvbetjeningsløsning.

Det foreslås, at såfremt særlige forhold gør sig gældende, vil borgerne eller virksomhederne efter ansøgning til myndigheden efter konkret afgørelse kunne blive fritaget for kravet om pligtsæssig digital kommunikation. Dette gælder f.eks. i forhold til borgere, der savner digitale kompetencer.

Lovforslaget foreslås ikke at ændre på borgernes eller virksomhedernes rettigheder efter anden lovgivning eller efter varmforsyningsloven. Det er alene måden, hvorpå borgere og virksomheder skal ansøge, anmelde, indberette m.v., der foreslås som digital kommunikation, i det omfang ministeren udnytter bemyndigelsen. Det betyder f.eks., at forvaltningsloven og persondatareguleringen gælder fuldt ud.

I det omfang, at bemyndigelsen udnyttes til f.eks. at fastsætte regler om kommunikation gennem en ny IT-løsning eller lignende, vil databeskyttelsesforordningens artikel 25 om databeskyttelse gennem design blive taget i agt. Det indebærer, at den dataansvarlige allerede fra tidspunktet, hvor midlerne for behandlingen fastlægges (f.eks. et nyt IT-system), skal gennemføre passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, som er designet med henblik på at sikre en effektiv implementering af de grundlæggende databeskyttelsesprincipper, det er f.eks. lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Forslaget om ophævelse af muligheden for at pålægge ny tilslutnings- og forblivelsespligt kan betyde, at den kollektive varmforsyning udbygges i lidt mindre grad, herunder i tyndt befolkede områder, men det vurderes, at mindreudbygningen ikke vil have mærkbar provenumæssig effekt. Det skyldes delvist den begrænsede effekt på udbygningen og delvist, at den evt. mindre udbygning af kollektiv varmforsyning forventes erstattet af individuelle løsninger på samme brændsler (eldrevne varmepumper og træpiller).

Der forventes ikke nævneværdige provenumæssige effekter af forslaget om muligheden for indregning af overskud i varmeprisen for eldrevne varmepumper, da varmforsyningslovens krav om den mest samfundsøkonomiske anvendelse af energi indebærer, at varmeprojekter om varmepumper godkendes, hvor det er det samfundsøkonomisk mest

fordelagtige. Forslaget fører hovedsageligt til et ændret ejerskab af eldrevne varmepumper i fjernvarmesektoren.

3.2. Implementeringen af konsekvenserne for det offentlige

De foreslåede ændringer vurderes således samlet ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser for staten.

De foreslåede ændringer af varmeforsyningsloven og planloven om ophævelse af muligheden for at pålægge tilslutnings- og forblivelsespligt til kollektiv varmeforsyning indebærer, at kommunerne fremover skal godkende varmeprojekter efter reviderede regler om tilslutningspligt. Der forventes som følge heraf ikke væsentlige økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for kommunerne.

Forslaget om, at energi-, forsynings- og klimaministeren bemyndiges til at fastsætte regler om pligtsmæssig digital kommunikation inden for varmeforsyningsloven, har ikke i sig selv nogen økonomiske eller implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige.

De syv principper for digitaliseringsklar lovgivning er iagttaget og fulgt, hvor det er vurderet hensigtsmæssigt i forhold til reglerne i lovforslaget. Lovforslagets § 1, nr. 7, er en udmøntning af princip nr. 2.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget om ophævelse af muligheden for at pålægge ny tilslutnings- og forblivelsespligt vil ikke have erhvervsøkonomiske konsekvenser for de kollektive varmeforsyningsanlæg. De erhvervsøkonomiske konsekvenser opgøres alene for virksomheder, der berøres og opererer på markedsvilkår, og har til formål at generere profit til en ejerkreds. Idet varmeforsyningsvirksomheder er hvile i sig selv-virksomheder, er de ikke omfattet af denne virksomhedsafgrænsning.

For virksomheder, der kan aftage fjernvarme eller naturgas, betyder ophævelsen, at de ikke længere kan pålægges tilslutnings- og forblivelsespligt, og dermed heller ikke kan forpligtes til at betale tilslutningsafgift og bidrag til det kollektive varmeforsyningsanlægs faste udgifter, hvis ikke de aftager fjernvarme eller naturgas.

Ved udvidelsen af § 20 b til også at omfatte store eldrevne varmepumper til kollektiv varmeforsyning øges incitamentet for kommercielle virksomheder til at investere i disse varmepumper. Dette skyldes, at det med dette lovforslag bliver muligt at indregne et overskud, såfremt dette er foreneligt med den øvrige regulering, herunder den nuværende substitutionspris, den kommende indtægtsrammeregulering og modregningsreglerne.

Muligheden for at optjene overskud, som kan udloddes til ejer eller henlægges til egenkapital, kan føre til investeringer i eldrevne varmepumper til kollektiv varmeforsyning, hvil-

ket kan øge konkurrencen om produktion af fjernvarme. Det kan endvidere øge efterspørgslen efter effektive varmepumper, hvilket kan lægge et pres på produktionsomkostningerne til fremstilling af pumperne og på sigt føre til lavere varmepriser.

4.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Der foreslås indsat bestemmelser i lovforslaget, der muliggør, at der kan fastsættes nærmere regler om pligtsmæssig digital kommunikation inden for varmeforsyningslovens anvendelsesområde. Da størstedelen af kommunikationen med virksomheder allerede i dag sker digitalt, vurderes bestemmelserne ikke at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet.

I forhold til principperne om agil erhvervsrettet regulering, herunder princip 5 om brugervenlig digitalisering, vil det ved en eventuel udmøntning af energi-, forsynings- og klimaministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om pligtsmæssig digital kommunikation blive sikret, at der skabes brugervenlige og effektive løsninger, hvor branchen og alle de relevante interessenter inddrages.

I forhold til princip 3 om teknologineutral regulering bemærkes det, at det med forslaget om mulighed for at indregne overskud i varmeprisen for eldrevne varmepumper, sikres der er ligestilling mellem eldrevne varmepumper og de teknologier, som efter gældende regler er omfattet af muligheden.

Det vurderes, at de tre øvrige principper om agil erhvervsrettet regulering ikke har betydning for lovforslaget.

Lovforslagets øvrige dele forventes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet. Lovforslaget har været forelagt Team Effektiv Regulering i Erhvervsstyrelsen, som vurderer, at lovforslaget samlet medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Der foreslås indsat bestemmelser i lovforslaget, der muliggør, at der kan fastsættes nærmere regler om pligtsmæssig digital kommunikation inden for varmeforsyningslovens anvendelsesområde. Da en del af kommunikationen med borgere inden for varmeforsyningsområdet, herunder bl.a. klage til Energiklagenævnet, foregår via brev og lignende, vil lovforslaget have omstillingsmæssige konsekvenser for borgere i det omfang, at bemyndigelsesbestemmelserne udnyttes fuldt ud. Hvis særlige forhold gør sig gældende, vil enkelte borgere dog kunne ansøge mv. på anden vis. Dette gælder f.eks. i forhold til borgere, der savner digitale kompetencer.

Lovforslagets øvrige dele vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Det vurderes, at forslaget om ophævelse af muligheden for at pålægge ny tilslutnings- og forblivelsespligt ikke har væsentlige miljømæssige konsekvenser. Lovforslaget kan betyde, at den kollektive varmforsyning udbygges i lidt mindre grad, herunder i tyndt befolkede områder. Der vurderes imidlertid ikke at være væsentligt anderledes miljøpåvirkning fra de individuelle løsninger, der i de relevante områder primært forventes at være varmepumper og træpillefyr. Ophævelsen vurderes desuden at kunne medføre et øget incitament for varmforsyningsvirksomhederne til at effektivisere produktionen og distributionen af fjernvarme, hvilket kan have en positiv effekt på miljøet.

Det foreslås med lovforslaget at give mulighed for, at der i prisen for varme fra eldrevne varmepumper, som leverer varme til et kollektivt varmforsyningsanlæg, kan indregnes et overskud. Hensigten med forslaget er at sidestille incitamentet til at investere i store eldrevne varmepumper til varmforsyning med øvrige VE-anlæg og overskudsvarme, som allerede er omfattet af denne overskudsmulighed.

Eldrevne varmepumper anses for at være et vigtigt skridt på vejen mod en omkostningseffektiv grøn omstilling og passer derfor godt sammen med ønsket om langtidsholdbare grønne løsninger i varmforsyningen, fordi eldrevne varmepumper giver mulighed for at udnytte lokale varmekilder, som ofte er ved lav temperatur. Disse varmekilder vil ikke kunne udnyttes uden en varmepumpe.

Det vurderes på den baggrund, at forslaget om indregning af overskud for eldrevne varmepumper, der leverer varme til et kollektivt varmforsyningsanlæg, i begrænset omfang kan medføre positive miljømæssige konsekvenser, fordi det giver øget incitament til at udnytte varme, som ellers ikke ville blive udnyttet.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 18. september 2018 til den 10. oktober 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F Sømændene, 92-gruppen, Advokatfirmaet Henning Moritzen, Advokatrådet - Advokatsamfundet, Akademiet for de tekniske videnskaber, Akademikernes Centralorganisation, Akademirådet, Akademisk Arkitektforening, Albertslund Kommune, Allerød Kommune, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Ankenævnet på Energiområdet, Antenne-, Satellit- og Kabel-tv-branchens Fællesorganisation (ASK), Antenneforeningen Vejen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsgiverne, Arkitektforeningen, Arkitektskolen i Århus, Asfaltindustrien, Assens Kommune, ATV – Akademiet for de Tekniske Videnskaber, Ballerup Kommune, Batteriforeningen, Bekæmpelsesmiddelrådets medlemmer, Benzinførhandlernes Fælles repræsentation, Billund Kommune, Billund Vand A/S, Biofos A/S, Biokemisk Fore-

ning ved Vivian Dyrup Juhl, Biologiforbundet, Bornholms Kommune, Bornholmstrafikken Holding A/S, Branchearbejdsmiljørådet Jord til Bord, Brancheforeningen Dansk Luftfart, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, Brancheforeningen SPT, Branchen Forbrugerelektronik, Branchen Forbruger-Elektronik (BFE), Brintbranchen, Bryggeriforeningen, Brøndby Kommune, Brønderslev Kommune, By & Havn, BYFO – Foreningen for ejere af private fredede ejendomme i Danmark, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggecentrum, Byggeskadefonden, Byggesocietetet, Bygherreforeningen, Bygningskultur Danmark, Bæredygtigt Landbrug, Campingrådet, Canal Digital Danmark A/S, Center for Fiskeri, Centralorganisationen 2010, Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU), Cerius, Chevron Danmark, CO-industri, Coop Danmark, Copenhagen Merchants, COWI, DAKOFA (Dansk Kompetencecenter for Affald), Dana Petroleum, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), DANICA RESOURCES APS, Danish Airline Pilots Association, Danish Seafood Association, Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Apotekerforening, Danmarks Cykel Union, Danmarks Farve- og Limindustri, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Frie AutoCampere, Danmarks Fritidssejler Union, Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Medie- og Journalisthøjskole, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibsmæglerforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danmarks Vindmølleforening, Danmarks Vækstråd, Danoil Exploration A/S, DANSAM, Dansk Affaldsforening, Dansk Akvakultur, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Autogenbrug, Dansk Automobil Sports Union (DASU), Dansk Bilbrancheråd, Dansk Biotek, Dansk Blindesamfund, Dansk Botanisk forening, Dansk Byggeri, Dansk Bygningsinspektørforening, Dansk Byplanlaboratorium, Dansk Camping Union, Dansk Center for Lys, Dansk Cyklistforbund, Dansk Detail, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Energi Brancheorganisation, Dansk Entomologisk Forening, Dansk Erhverv, Dansk ErhvervsFremme, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Firmadræt, Dansk Fjernvarme, Dansk Flyvelederforening, Dansk Fritidsfiskerforbund, Dansk Fåreavl, Dansk Gartneri, Dansk Gas Distribution, Dansk Gas Forening, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Geotermi Aps, Dansk Industri, Dansk Journalistforbund, Dansk Juletræsdyrkerforening, Dansk Jægerforbund, Dansk Kano- og Kajak Forbund, Dansk Kyst- og Naturturisme, Dansk Land- og Strandjagt, Dansk Landboudom, Dansk Landbrugsrådgivning (DLBR), Dansk Landskabsarkitektforening, Dansk Magisterforening, Dansk Metal, Dansk Miljøteknologi, Dansk Mode og Textil, Dansk Navigatørforening, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Pattedyrforening, Dansk Pelsdyravlforening, Dansk Planteværn, Dansk producentansvarssystem (DPA-System), Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Sejlunion, Dansk Shell A/S, Dansk skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Solvarme Forening, Dansk Sportsdykker Forbund, Dansk Standard, Dansk Supermarked I/S, Dansk Transport og Logistik

(DLTL), Dansk Træforening, Dansk Træinformation, Dansk Vand- og Spildevandsforening, Dansk Vandrelaug, Dansk Varefakta Nævn, Dansk Ventilation, Danske Advokater, Danske Anlægsgartnere, Danske Arkitektvirksomheder, DANSKE ARK, Danske Boligadvokater, Danske Commodities A/S, Danske Dagblades Forening, Danske Døves Landsforbund, Danske Energiforbrugere (DENFO), Danske Falkejagtklub, Danske Handicaporganisationer, Danske Havne, Danske Havnevirksomheder, Danske Kloakmestre, Danske landskabsarkitekter, Danske Lodser, Danske Maritime, Danske Maskinstationer og Entreprenører, Danske Mediers, Danske Museer (ODM), Danske Overfladebehandlere, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Revisorer, Danske Råstoffer, Danske Specialmedier, Danske Speditører, Danske Svineproducenter, Danske Tegl, Danske træindustrier, Danske Tursejlere, Danske Udlejere, Danske Vandløb, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, DanWEC, Datatilsynet, DCA – Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug, DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi, De Danske Frie Autocampere, De Danske Skytteforeninger, De frie Energiselskaber, De Samvirkende Købmænd, DEA Deutsche Erdoel AG, Debra - Energi-branchen, DELTA Dansk Elektronik, Den Danske dommerforening, Den Danske Dyrlægeforening, Den Danske Landinspektørforening, Den Danske Nationalkomité for Geologi, Det Centrale Handicapråd, Det Danske Fjerkræråd, Det Nationale Institut for Kommuners og Regioners Analyse og Forskning – KOORA, Det Ny Public Serviceråd, Det Økologiske Råd, Det Økonomiske Råd, DGI, DHI, DI – Organisation for erhvervslivet, DI Transport, DJØF, Dk4, DKCPC (Danish Cable Protection Committee), DOF, Dommerfuldmægtigforeningen, DONG Energy A/S, DR, Politik og Strategi, Dragør Kommune, DTU – Institut for Vindenergi, DTU – Myndighedsbetjening, Dykkerfirmaernes Branche-forening, Dyrenes Beskyttelse, E. ON Danmark A/S, Egedal Kommune, EHS Foreningen af el-overfølsomme, Ejendomsforeningen Danmark, Ellen Margrethe Basse, Aarhus Universitet, Elretur, Energi- og olieforum.dk, Energiforbrugeren, Energiforum Danmark, Energiklagenævnet, Energinet, Energisammenslutningen, Energitjenesten, Eniig, EnviNa, Erhvervsflyvningens Sammenslutning (ES-DAA), Erhvervslejernes Landsorganisation og, Esbjerg Kommune, Esbjerg Lufthavn, Eurowind Energy A/S, EWE Energie AG, FAB – Foreningen af byplanlæggere, Fag og Arbejde (FOA), Fagligt Fælles Forbund (3F), Fanø Kommune, Favrskov Kommune, Faxe Kommune, Feriehusudlejernes Branche-forening, Ferskvandsfiskeriforeningen, Finansrådet, Finansrådet, Realkreditforeningen og Realkreditrådet - Finans-Danmark, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Fiskeriets Arbejds miljøråd, Fjernvarme Fyn, Fonden Kraka, Forbrugerrådet Tænk, Forbundet arkitekter og designere, FORCE Technology, Forenede Danske El-bilister (FDEL), Foreningen af Bioteknologiske Industrier i Danmark, Foreningen af Bæredygtige Byer og Bygninger, Foreningen af Danske Biologer, Foreningen af Danske Brøndborere, Foreningen af Danske Interaktive medier (FDIM), Foreningen af Danske Kraftvarmeværker, Foreningen af Danske Privathavne, Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske belys-

ningsarmaturer (FABA), Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen af Forlystelsesparker i Danmark, Foreningen af Fredningsnævnsformænd i Danmark og disses suppleanter, Foreningen af Lystbådehavne i Danmark, Foreningen af Miljø-, plan- og naturmedarbejdere i det offentlige (EnviNa), Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Bevaringsværdige Bygninger, Foreningen Biogas, Foreningen Biogasbranchen, Foreningen Danske Olieberedskabslagre, Foreningen Digitale Publicister, Foreningen for Danmarks Fiskemel- og Fiskeolieindustri, Foreningen for Dansk Internet Handel, Foreningen for Platformsøkonomi i Danmark (FPD), Foreningen for Skånsomt Kystfiskeri, Foreningen for Slutbrugere af Energi, Foreningen Ugeaviserne, Foreningen Vandværker i Danmark, Forsikring og Pension, Fredensborg Kommune, Fredericia Kommune, Fredericia Spildevand A/S, Frederiksberg Kommune, Frederikshavn Kommune, Frederikssund Kommune, Friluftsrådet, Fritidshusejernes Landsforening, FSR Danske revisorer, FTVS – fællesrådet for tv-sendesamvirker i Danmark, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Furesø Kommune, Færgerederierne (tidl. Bilfærgernes Rederiforening), Færge-sekretariatet, Faaborg-Midtfyn Kommune, Gentofte Kommune, GEUS, GI – Genvindingsindustrien, Gladsaxe Kommune, Glostrup Kommune, Gold FM/Klassisk FM ApS, Grakom, Green Network, Greenpeace, Greenpeace Danmark, GreenTech Advisor, GreenWays, Greve Kommune, Gribskov Kommune, Grønne Familier, GTS (Godkendt Teknologisk service), Guldborgsund Kommune, Haderslev Kommune, Halsnæs Kommune, Havarikommisionen, Havbrugsgruppen, HedeDanmark, Hedensted Kommune, Hedeselskabet, Helle Tegner Anker, Københavns Universitet, Helsingør Kommune, Herlev Kommune, Herning Kommune, Herregårdsjægerne, Hess ApS, Hillerød Kommune, Hjørring Kommune, HK Danmark, HK Handel, HK-Kommunal, HMN GasNet, HOFOR A/S, HOFOR el og varme, HOFOR Fjernkøling A/S, HOFOR Vind A/S, Holbæk Kommune, Holstebro Kommune, HORESTA, Horsens Kommune, Hvidovre Kommune, Høje-Taastrup Kommune, Høre-foreningen, Hørsholm Kommune, Håndværksrådet, I/S DIGI-TV, Ikast-Brande Kommune, Ineos Danmark, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for Center Planlægning, ICP A/S, Institut for menneskerettigheder, Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, International Transport Danmark (ITD), Ishøj Kommune, IT-Branchen, ITEK, Jammerbugt Kommune, Kalk- og Teglværksforeningen, Kalundborg Kommune, Kamstrup A/S, Kanal Hovedstaden, Kanal 23, Kerteminde Kommune, KIMO Danmark, Kjærgaard A/S, Klagenævnet for Ejendomsformidling, KlimaEnergi A/S, Kolding Kommune, Kolonihaveforbundet, Komiteen Bæredygtig Kystkultur, Kommunalteknisk Chef-forening, Kommunekemi A/S, Kommunernes Landsforening, Konpa, Kooperationen (Den Kooperative arbejdsgiver- og interesseorganisation i Danmark), Kunstakademiets Arkitektskole, Kyst, Land & Fjord, Københavns Kommune, Københavns Kommune – Center for byudvikling, Københavns Kommune - Teknik- og Miljøforvaltningen, Københavns Kommune - Økonomiforvaltningen, Københavns

Kulturcenter, Københavns Lufthavne A/S, Københavns Universitet, Køge Kommune, LandBoUngdom, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsbygefonden, Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter, Landsforeningen af Landsbysamfund, Landsforeningen af Solcelleejere, Landsforeningen Danske Fugleforeninger, Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur, Landsforeningen for Gylleramte, Landsforeningen Levende Hav, Landsforeningen Naboeer til Kæmpevindmøller, Landsforeningen Praktisk Økologi, Landsforeningen Ældre Sagen, Landsforeningen, Landsbyerne i Danmark, Langeland Kommune, LCA Center, Lejernes Landsorganisation i Danmark, Lejre Kommune, Lemvig Kommune, LO, Lodstilsynet, Lolland Kommune, Lundsby Biogas, Lyngby-Taarbæk Kommune, Lægeforeningen, Lægemiddelindustriforeningen (LIF), Læsø Kommune, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Mariagerfjord Kommune, Maskinmestrenes Forening, Mejeriforeningen, Metroselskabet I/S, Middelfart Kommune, Miljøbevægelsen NOAH, Miljøpartiet de Grønne, Mobilselskabet 3, Moesgaard Museum, Morsø Kommune, MORTALIN Brancheforeningen for kommunal skadedyrsbekæmpelse, MTG A/S, Mærsk Drilling, Mærsk olie og Gas A/S, Maabjerg Energy Center - MEC, Nationalpark Mols Bjerge - sekretariatet, Nationalpark Skjoldungernes Land, Nationalpark Thy - sekretariatet, Nationalpark Vadehavet - sekretariatet, Natur og Ungdom, Naviair, NEAS Energy A/S, NGF Nature Energy, NOAH Energi og Klima, Norddjurs Kommune, Nordfyns Kommune, Nordicom, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nordisk konservatorforbund, Noreco, Novo Nordisk A/S, Nyborg Kommune, Næstved Kommune, Nævenenes Hus, Odde Kommune, Odense Kommune, Odsherred Kommune, Offentlige Ansattes Organisation, Offshoreenergy.dk, Olie Gas Danmark, Parcelhusejernes Landsforening, Partnerskabet for Bølgekraft, Peter Pagh, Københavns Universitet, Plastindustrien, Praktiserende Landinspektørers Forening, Radio 100FM, Radiotelegrafistforeningen af 1917, Rambøll Danmark, Randers Kommune, RealDania, Realkreditankenævnet, Realkreditforeningen, Realkreditforeningen, Realkreditrådet og Finansrådet - FinansDanmark, Realkreditrådet, Rebild Kommune, Reel Energi Oplysning (REO), ReturBat, Ringkøbing-Skjern Kommune, Ringsted

Kommune, Roskilde Kommune, RUC – Roskilde Universitetscenter, Rudersdal Kommune, Rødovre Kommune, Rådet for Sikker Trafik, Rådet for Større Badesikkerhed, Sammenslutningen af Danske Småøer, Sammenslutningen af mindre Erhvervsfartøjer, Samsø Kommune, SE, SEAS-NVE, Silkeborg Kommune, Skanderborg Kommune, Skive Kommune, Skov & Landskab (Københavns Universitet), Skovdyrkerforeningerne, Slagelse Kommune, Småskovsforeningen Danmark, Småøernes Færgeselskaber, Solar Elements A/S, Solar Lightning Consultants ApS, Solaropti, Solenergi Danmark A/S, Solrød Kommune, Sorø Kommune, Spildevandsteknisk Forening, Spirit Energy, Spyker Energy ApS, Statens ByggeforskningsInstitut, Statoil A/S, Statoil Refining Denmark A/S, Stevns Kommune, Stofa A/S, Storkøbenhavns Erhvervslejer Forening, Strandingsmuseum St George, Struer Kommune, Sund & Bælt, Svendborg Kommune, Syd Energi, Syddansk Universitet, Syddjurs Kommune, Søfartens Arbejdsmiljøråd, Søfartens Ledere, Sønderborg Kommune, Sønderborg Lufthavn, Søspejderne – Det Danske Spejderkorps, TDC, Tekniq, Teknologirådet, Teknologisk Institut, Telekommunikationsindustrien, Telenor, Thisted Kommune, TREFOR, Trolle Advokatfirma, Træskibssammenslutningen, Turisterhvervets Samarbejdsforum, TV 2 Bornholm, TV 2/Danmark A/S, TV 2/Fyn, TV 2/Lorry, TV 2/Nord, TV 2/Øst, TV 2/Østjylland, TV 3 A/S, TV Midt Vest, TV Syd, Tønder Kommune, Tårnby Kommune, Uniscrap, Vallensbæk Kommune, Varde Kommune, Varmepumpefabrikantforeningen, Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, Vejen Kommune, Vejle Kommune, Vejle Spildevand, VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Verdens Skove, Verdensnaturfonden (WWF), Vestas Wind systems A/S, Vesthimmerlands Kommune, Viasat, Viborg Kommune, Vikingeskibsmuseet, Vildtforvaltningsrådet, Vindenergi Danmark, Vindmølleindustrien, Visit Denmark, VNG Danmark AS, Vordingborg Kommune, WAOO, Wintershall Nordszee B. V., WWF Verdensnaturfonden, YOUSEE, Ældresagen, Ærø Kommune, Økologisk Landsforening, Ørsted, Østkraft, Aabenraa Kommune, Aalborg Kommune, Aalborg Lufthavn, Aalborg Portland A/S, Aalborg Universitet, Århus Kommune, Aarhus Lufthavn og Aarhus Universitet.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen væsentlige	Ingen væsentlige
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen væsentlige
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget medfører, at virksomheder ikke længere kan pålægges ny til-	Ingen væsentlige

	<p>slutnings- eller forblivelsespligt, hvilket medfører, at virksomheder ikke kan forpligtes til at betale bidrag, hvis de ikke ønsker at aftage fjernvarme eller gas.</p> <p>Lovforslaget øger incitamentet for kommercielle virksomheder til at investere i eldrevne varmepumper. Det kan medføre øget konkurrence om produktion af fjernvarme, hvilket på sigt kan føre til lavere varmepriser.</p>	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Forslaget om indregning af overskud for eldrevne varmepumper kan i begrænset omfang medføre positive miljømæssige konsekvenser, fordi det giver øget incitament til at investere i grøn energi.	Ingen væsentlige
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

Varmeforsyningsloven indeholder regler, der gennemfører EU-direktiver. Loven indeholder derfor en EU-note til lovens titel.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (VE-direktivet) blev ændret i 2015. Det foreslås på den baggrund, at ændringsdirektivet tilføjes til fodnoten til lovens titel, så det fremgår af noten, at direktivet er blevet ændret.

Ændringen af direktivet medfører ikke behov for at ændre indholdsmæssigt i varmforsyningsloven.

Til nr. 2.

Varmeforsyningslovens § 11 indeholder en adgang for kommunalbestyrelsen til at pålægge tilslutningspligt for nybyggeri. Tilslutningspligt er et styringsmiddel, som kommunen kan benytte til at fremme anvendelsen af kollektiv varmforsyning, som derved sikres en vis indtjening, der kan sikre afskrivningen af ofte store anlægsinvesteringer. Hvor et kollektiv varmforsyningsanlæg leverer billig fjernvarme, har grundejerne som regel automatisk et økonomisk incitament til at tilslutte sig, og i sådanne tilfælde kan tilslutningspligten være overflødig.

Kommunalbestyrelsen kan pålægge tre typer af tilslutningspligt: 1) tilslutningspligt for ny bebyggelse, 2) tilslutningspligt for eksisterende bebyggelse og 3) forblivelsespligt for eksisterende bebyggelse, der allerede er tilsluttet den kollektive varmforsyning. Det er kommunalbestyrelsen, der har kompetencen til at pålægge tilslutningspligt, dels efter varmforsyningsloven (ny bebyggelse og eksisterende byggeri), dels efter planloven (kun ny bebyggelse). Pålæg af tilslutningspligt kan kun ske på baggrund af et godkendt projektforslag herom.

Tilslutningspligt medfører, at ejeren af ejendommen har pligt til at betale den tilslutningsafgift og de faste udgifter, som ifølge selskabets anmeldelse til Forsyningstilsynet er gældende for ejendommen. Tilslutningspligten medfører ikke en pligt til at aftage fjernvarme eller naturgas. De økonomiske forpligtelser gør dog ofte valget af en alternativ opvarmningsform vanskeligt.

Såfremt der ikke er pålagt tilslutningspligt, reguleres forholdet mellem den kollektive varmforsyning og forbrugeren

alene af den privatretlige aftale mellem parterne. Det er i givet fald Forsyningstilsynet, der har tilsynsforpligtelsen i forhold til, om leveringsbetingelserne er rimelige.

Varmeforsyningslovens § 12 indeholder adgangen for kommunalbestyrelsen til at pålægge tilslutnings- og forblivelsespligt for eksisterende byggeri. Det kan, ligesom efter § 11 kun ske på baggrund af et godkendt projekt om tilslutningspligt. Bestemmelsen tager sigte på ejendomme, der på beslutningstidspunktet har et individuelt opvarmningssystem. Bestemmelsen om tilslutningspligt for eksisterende byggeri har således skullet administreres således, at kommunalbestyrelsen geografisk og tidsmæssigt skal sikre, at en overgang fra det individuelle til det kollektive opvarmningssystem så vidt muligt falder sammen med en naturlig udskiftning af væsentlige dele af de individuelle anlæg. Tilslutningsbekendtgørelsen indeholder derfor en længere frist for tilslutning af eksisterende bebyggelse. Fristen skal minimum være 9 år.

Varmeforsyningslovens § 13 indeholder adgangen for kommunalbestyrelsen til at pålægge ejendomme, der i medfør af bestemmelserne i §§ 11 og 12 kan kræves tilsluttet et kollektivt varmforsyningsanlæg, bidrag til anlæg, når forsyning herfra er mulig. Kommunalbestyrelsens beslutning om at pålægge bidrag skal træffes på grundlag af et projektforslag herom. Bidragspligten indebærer, at en del af de omkostninger, som den kollektive varmforsyningsvirksomhed har anvendt til etablering af anlægget, kan blive betalt inden ejendommen tilsluttes anlægget. Bidrag efter § 13 skal ikke forveksles med den tilslutningsafgift, der typisk opkræves i forbindelse med den tilslutningspligtige ejendoms faktiske tilslutning til det kollektive varmforsyningsanlæg. Bidragsfastsættelsen er undergivet Forsyningstilsynets kompetence, som kan tage stilling til lovlighed og rimelighed. Bidraget skal opkræves som et engangsbidrag og kan højst udgøre halvdelen af den tilslutningsafgift, som er gældende for tilslutning til det kollektive varmforsyningsanlæg.

Det foreslås, at §§ 11-13 i varmforsyningsloven ophæves. Forslaget indebærer, at muligheden for at pålægge nye forbrugerbindinger i form af tilslutnings- og forblivelsespligt for eksisterende byggeri og nybyggeri, jf. §§ 11 og 12, ophæves. Med ophævelsen af muligheden for at pålægge nye forbrugerbindinger bliver bestemmelsen i § 13 om kommunalbestyrelsens mulighed for at pålægge ejendomme, der kan kræves tilsluttet et kollektivt varmforsyningsanlæg, bidrag til anlægget, uden relevans, hvorfor § 13 også foreslås ophævet.

Tilslutnings- og forblivelsespligt, der allerede er pålagt inden lovens ikrafttræden, forbliver i kraft.

Til nr. 3.

Efter varmforsyningslovens § 11, stk. 2, § 12, stk. 2, og § 13, stk. 2, kan energi-, forsynings- og klimaministeren, efter forhandling med de kommunale organisationer fastsætte regler om adgangen til at træffe bestemmelser efter § 11,

stk. 1 og § 12, stk. 1, samt om adgangen til at fastsætte pålægge bidrag efter § 13, stk. 1. Bemyndigelserne har hidtil været udmøntet i tilslutningsbekendtgørelsen. Der er tale om procedureforskrifter i forbindelse med pålæg af tilslutnings- og forblivelsespligt samt administrative bestemmelser om blandt andet reglerne for undtagelse fra tilslutnings- og forblivelsespligt og dispensation fra tilslutnings- og forblivelsespligt.

Det foreslås, at de hidtil gældende bemyndigelser til ministeren indsættes som en ny samlet bemyndigelsesbestemmelse i en ny § 14 a. Det foreslås således, at energi-, forsynings- og klimaministeren efter forhandling med de kommunale organisationer kan fastsætte regler om tilslutningspligt, der er besluttet af kommunalbestyrelsen inden den 1. januar 2019.

Det foreslås, at der indføres et krav om forhandling med de kommunale organisationer svarende til gældende ret af varmforsyningslovens §§ 11-13, som foreslås ophævet. Kravet om forhandling gælder ikke ved en lovændring, herunder en ophævelse af bestemmelsen, men alene ved ændring af de regler, som ministeren efter bestemmelsen er bemyndiget til at udstede. Med forhandling menes en præhøring og en eventuel drøftelse på embedsmandsniveau mellem Energistyrelsen og den kommunale organisation. Denne fremgangsmåde svarer til Energistyrelsens gældende praksis for fastsættelse af regler i medfør af §§ 11-13.

Bemyndigelsen til at udstede regler om tilslutningspligt kan blandt andet anvendes til at fastsætte regler om indholdet af eksisterende forbrugerbindinger, procedureforskrifter og regler om dispensation. Bemyndigelsen kan derimod ikke anvendes til at udstede regler om generel ophævelse af eksisterende forbrugerbindinger.

Med ophævelsen af muligheden for at pålægge ny tilslutningspligt for nybyggeri og tilslutnings- og forblivelsespligt for eksisterende byggeri vil en stor del af reglerne i tilslutningsbekendtgørelsen blive overflødig, idet størstedelen af bestemmelserne beskriver proceduren for pålæggelse af disse pligter. Der vil dog være brug for at videreføre en væsentlig del af bestemmelserne, idet de fortsat vil være relevante i forhold til den tilslutnings-, forblivelses- og bidragspligt, der er pålagt inden lovforslagets ikrafttræden i henhold til overgangsreglerne i lovforslagets § 3. Det skønnes ligeledes hensigtsmæssigt at kunne tilpasse reglerne om de eksisterende forbrugerbindinger, eksempelvis ved en fastsættelse af en ny dispensationsadgang eller en nærmere præcisering af begrebet ”lavenergi-byggeri”. Der er derfor behov for at bibeholde en adgang for ministeren til at kunne fastsætte regler herom.

Til nr. 4

Efter varmforsyningslovens § 15 kan ministeren fastsætte regler om, hvorledes beslutninger efter §§ 4, 4 a og 11-14 skal meddeles eller offentliggøres, samt om at beslutningerne skal tinglyses på de pågældende ejendomme.

Det foreslås, at ændre bestemmelsen i varmforsyningslovens § 15 som en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 2, om ophævelsen af varmforsyningsloven §§ 11-13, således at §§ 11-13 ikke længere fremgår af bestemmelsen.

Til nr. 5

Geotermiske anlæg, solvarmeanlæg og biogas- eller biomassesebaserede varme- eller kraftvarmeværker, som leverer opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas (samlet betegnet varme) til et kollektivt varmforsyningsanlæg, samt industrivirksomheder, der leverer overskudsvarme til et kollektivt varmforsyningsanlæg, kan i medfør af varmforsyningslovens § 20 b indregne et overskud i varmeprisen. Varmeforsyningslovens § 20 b udgør derfor en undtagelse til varmforsyningslovens hovedregel om, at kollektiv varmforsyning omfattet af varmforsyningsloven skal hvile i sig selv, jf. varmforsyningslovens § 20.

Muligheden for at indregne et overskud i varmeprisen gælder udelukkende de i varmforsyningslovens § 20 b konkret nævnte teknologier og brændsler for at fremme disse brændsler og teknologier. Det er en forudsætning for indregning af overskud i varmeprisen, at anlægget udelukkende anvender de nævnte teknologier. Supplering med biomasse bringer f.eks. ikke et kraftvarmeværk ind under bestemmelsen.

Bestemmelsens formål er at fremme varmeproduktion ved vedvarende energi og overskudsvarme, idet de markeds-mæssige vilkår skaber bedre forudsætninger for kommercielle aktører.

Elproduktionen er i dag i høj grad baseret på vedvarende energi. Eldrevne varmepumper anses derfor for at være et energieffektivt og godt alternativ til den eksisterende varme-produktion på fossile brændsler. Eldrevne varmepumper kan således bidrage til grøn omstilling af energisystemet.

Eldrevne varmepumper, som leverer varme til et kollektivt varmforsyningsanlæg, kan i dag ikke indregne et overskud i prisen for leveringen af varmen, da teknologien ikke fremgår af den udtømmende opstilling af brændsler og teknologier, som kan indregne et overskud i varmeprisen.

Varmeforsyningslovens § 20 b, stk. 1, foreslås derfor ændret således, at eldrevne varmepumper kan indregne et overskud i varmeprisen på linje med de øvrige nævnte varmeproducenter.

Forslaget indebærer, at eldrevne varmepumper vil kunne indregne et overskud i varmeprisen, hvis varmepumpen leverer varme til et kollektivt varmforsyningsanlæg, det vil sige enten et distributionsanlæg eller produktionsanlæg. Hvis varmepumpen derimod leverer varme direkte til varmebrugere, kan der ikke indregnes et overskud i varmeprisen.

Eldrevne varmepumper, som udnytter overskudsvarme, vil alene kunne indregne overskud i varmeprisen for den del af varmeleverancen, som ikke er produceret ved anvendelse af

ekstra brændsel, såkaldt falsk overskudsvarme. Det svarer til begrænsningen for indregning af overskud i varmeprisen for industrivirksomheder, der leverer overskudsvarme.

Den foreslåede ændring medfører, at eldrevne varmepumper som udgangspunkt frit kan aftale leveringspriser med varmeaftageren på lige fod med de i dag i bestemmelsen nævnte anlæg og teknologier. Ændringen medfører således kommercielle vilkår for varmeleverancer fra omfattede eldrevne varmepumper.

Varmepumper på et varme- eller kraftvarmeværk, f.eks. på et røggaskondenseringsanlæg, anses som en del af dette anlæg. Det betyder, at en varmepumpe i forhold til varmforsyningslovens § 20 b vil blive behandlet som det anlæg, den er en del af. Hvis varmepumpen er en del af et biomassebaseret varme- eller kraftvarmeværk, vil der kunne indregnes et overskud i varmeprisen for varmen fra varmepumpen, hvorimod der ikke kan indregnes overskud, hvis den er en del af f.eks. et affaldsforbrændingsanlæg.

Eldrevne varmepumper vil ikke være begrænsede af det brændselsvalg, som anvendes til produktion af el til produktion af varme på varmepumpen. Ejere af eldrevne varmepumper vil kunne indregne overskud uanset det anvendte brændsel til produktion af el på samme måde som industri-anlæg, der leverer overskudsvarme, ikke er begrænset af brændselsvalget. Det indebærer, at der i nogle perioder vil være tale om, at der kan indregnes overskud i varmeprisen, selvom der produceres varme ved anvendelse af el-produktion fra fossile brændsler.

Indregningen af overskud og den dermed frie aftaleret er dog begrænset af det af Forsyningstilsynet udviklede substitutionsprisprincip, som indebærer, at det kollektive varmforsyningsanlæg ikke må aftage varme til en pris, der er højere end den pris, som det kollektive varmforsyningsanlæg i øvrigt kan købe eller producere varmen for. Det betyder, at hvis substitutionsprisen er højere end hvile i sig selv-prisen for varmepumpen, kan der indregnes et overskud op til substitutionsprisen. Men hvis substitutionsprisen er den samme eller lavere end hvile i sig selv-prisen, kan der ikke indregnes overskud, ligesom der ikke kan tages en højere pris end substitutionsprisen, hvorfor varmepumpen ikke kan få dækket sine omkostninger til produktionen, hvis substitutionsprisen er lavere end omkostningerne.

Desuden skal den samlede pris være rimelig, jf. varmforsyningsloven § 21, stk. 4. Forsyningstilsynet kan meddele påbud om, at varmeprisen skal nedsættes, hvis tilsynet finder, at varmeprisen er urimelig.

Til nr. 6

Varmeforsyningslovens kapitel 5 indeholder regler om fastsættelse af regler om tekniske samt drifts- og vedligeholdelsesmæssige krav til de anlæg, som loven angår. Kapitlet indeholder desuden en bestemmelse om tilsyn.

Varmeforsyningsloven indeholder i dag ikke et kapitel med generelle administrative bestemmelser.

Med forslaget § 1, nr. 7 indsættes bestemmelser af generel administrativ karakter i kapitel 5.

Det foreslås derfor at nyaffatte overskriften til kapitel 5, så det vises, at kapitel 5 indeholder administrative bestemmelser og tilsyn, og dermed mere retvisende beskriver kapitlets indhold.

Til nr. 7

Forsyningstilsynet har bemyndigelse til at fastsætte, at pris-anmeldelse og anden kommunikation med tilsynet skal foregå elektronisk. Prisanmeldelse fremgår af varmforsyningslovens § 21, hvorefter varmforsyningsvirksomheder omfattet af § 20 skal anmelde deres tariffer (priser), omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion (f.eks. mellem el og varme) og andre betingelser for ydelser omfattet af bl.a. lovens § 20 med angivelse af grundlaget herfor til Forsyningstilsynet.

Det er i øvrigt efter gældende ret muligt at indgive ansøgninger, anmeldelser, indberetning m.v. til myndighederne efter varmforsyningsloven på papir, telefonisk, eller ved personligt fremmøde i overensstemmelse med gældende regler.

Det foreslås med indsættelsen af § 25 a i varmforsyningsloven, at energi-, forsynings- og klimaministeren får en generel bemyndigelse til at fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af varmforsyningsloven, bestemmelser fastsat i henhold til varmforsyningsloven eller EU-retsakter om forhold omfattet af loven, skal ske digitalt. Det betyder, at der ved bekendtgørelse kan fastsættes regler om, at borgere og virksomheder har pligt til at kommunikere digitalt med den ansvarlige myndighed efter varmforsyningsloven, herunder via bestemte digitale systemer, som f.eks. via almindelig e-mail ved f.eks. forespørgsler, ansøgninger, anmeldelser, indberetninger, og, at svaret fra myndigheden sendes digitalt. Bemyndigelsen indebærer, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvordan den digitale kommunikation skal foregå, herunder om hvornår en meddelelse anses for modtaget gennem et digitalt system. Det vil være relevant i tilfælde, hvor der er endelige frister for kontakten til myndigheden, f.eks. ved ansøgning, klage eller lignende.

Med digitalt system menes, at der kan laves regler om brug af bestemte digitale systemer, herunder selvbetjeningsløsninger, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende. De ansvarlige myndigheder er de myndigheder, som er tillagt kompetencer efter varmforsyningsloven. Det er i første omgang Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet. Endvidere er det Energistyrelsen, som i medfør af bekendtgørelse nr. 1090 af 25. september 2017 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser har fået tillagt en række af ministerens kompetencer efter varmforsyningsloven.

Endvidere omfattes kommunikation til og fra Energiklagenævnet. Energiklagenævnet hører under Erhvervsministeriet, jf. kongelig resolution af 8. juni 2016. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter derfor regler for Energiklagenævnet efter nærmere forhandling med erhvervsministeren. Endvidere omfattes kommunikation til og fra Forsyningstilsynet, i det omfang ministeren fastsætter regler om kommunikation med tilsynet.

Det foreslås, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan anvende bestemmelsen til at fastsætte regler om pligtmæssig brug af selvbetjeningsløsninger i ansøgningssager m.v. inden for varmforsyningslovens område.

Energi-, forsynings- og klimaministeren kan dog med forslaget til *stk. 1*, fritage fra kravet om obligatorisk digital kommunikation, herunder ved selvbetjeningsløsninger. Det kan ske, hvis der foreligger særlige forhold. Særlige forhold kan for eksempel foreligge, hvor der er tale om borgere med særlige handicap, såvel kognitiv som fysisk funktionsnedsættelse samt demens. Ligeledes kan borgere, der mangler digitale kompetencer, visse socialt udsatte borgere, borgere med psykiske lidelser, borgere med sprogvanskeligheder, hvor hjælp og vejledning fra myndigheden eller nævnet ikke konkret vurderes at være en egnet løsning fritages. Der kan således foreligge særlige forhold for nogle borgere fra de nævnte grupper, der gør, at borgeren ikke kan anvende digital kommunikation. Tilsvarende vil der også være nogle borgere fra de nævnte grupper, der kan anvende digital kommunikation, og som derfor er forpligtet til at anvende denne.

I det foreslåede *stk. 2* fastsættes det, hvornår en digital meddelelse anses for at være kommet frem. Det følger af den foreslåede bestemmelse, at en meddelelse anses for at være kommet frem til adressaten på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for adressaten. Det er således uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Dermed bliver kommunikation i den digitale løsning offentligt reguleret og sker med samme retsvirkninger som ved fremsendelse af postomdelte breve, der anses for at være kommet frem, når de er lagt i adressatens fysiske postkasse. Fremkomsttidspunktet er bl.a. afgørende for, hvornår forvaltningsakter får de tilsigtede retsvirkninger.

En meddelelse vil normalt være tilgængelig for adressaten på det tidspunkt, hvor adressaten kan behandle eller læse meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i modtagelsessystemet eller i et datasystem.

Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer, må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet. Det vil således ikke komme virksomheden til skade, at indberetningen m.v. modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

Der henvises nærmere til de almindelige bemærkninger i afsnit 2.3 om baggrunden for bestemmelsen.

Til § 2

Til nr. 1

Såvel planloven som varmforsyningsloven giver kommunalbestyrelsen hjemmel til at beslutte, at ny bebyggelse, når den tages i brug, skal tilsluttes et kollektivt varmforsyningsanlæg. Planlovens bestemmelser kan ikke anvendes til at pålægge tilslutnings- eller forblivelsespligt for eksisterende byggeri og ej heller pålæg af bidragspligt.

Efter planlovens § 15, stk. 2, nr. 12, kan der i en lokalplan optages bestemmelse om tilvejebringelse af eller tilslutning til fællesanlæg i eller uden for det af planen omfattede område som betingelse for ibrugtagning af ny bebyggelse. Fællesanlæg omfatter i denne sammenhæng også kollektive varmforsyningsanlæg som fjernvarme og naturgasforsyning.

Planlovens regler kan anvendes på et tidspunkt, der ligger forud for de meget konkrete vurderinger, der er en forudsætning for godkendelse af et konkret projekt for et kollektivt varmforsyningsanlæg efter varmforsyningsloven. Tilslutning ved lokalplan vil typisk blive anvendt i forbindelse med større udstykninger, hvor en lokalplan i forvejen er påkrævet efter planloven.

Planlovens bestemmelse kan således anvendes af kommunerne på et meget tidligt stadium i den kommunale planlægning.

Det er en kommunal beslutning, om der skal fastsættes regler om tilslutningspligt i en lokalplan.

Tilslutningspligten efter planloven indebærer ligesom efter varmforsyningsloven ikke en pligt til at skulle aftage varme fra anlægget. Derimod indebærer tilslutningspligten pligt til at betale et eventuelt tilslutningsbidrag samt at betale årlige faste afgifter i overensstemmelse med det pågældende selskabs anmeldte priser og betingelser.

Planlovens § 19, stk. 4, indeholder en bestemmelse om, at en bygherre har krav på dispensation fra tilslutningspligten, når der er tale om opførelse af et hus, der opfylder bygningsreglementets krav til lavenergibebyggelse.

I planlovens § 15, stk. 11, er det fastsat, at fællesanlæg som nævnt i § 15, stk. 2, nr. 12 og 16, ikke omfatter fællesantennelanlæg til modtagelse og distribution af tv- og radiosignaler.

Det foreslås, at fællesanlæg, som nævnt i § 15, stk. 2, nr. 12 og 16, ej heller skal omfatte anlæg til kollektiv varmforsyning. Det foreslås således, at det i § 15, stk. 11, tilføjes, at fællesanlæg ikke omfatter anlæg til kollektiv varmforsyning.

Med forslaget til ændring af planlovens § 15, stk. 11, vil det herefter ikke i nye lokalplaner, dvs. lokalplaner, hvortil forslag offentliggøres efter den 1. januar 2019, være muligt for kommunalbestyrelserne at pålægge tilslutningspligt til kollektiv varmforsyning som betingelse for ibrugtagning af ny bebyggelse.

Til § 3

Lovforslaget foreslås at træde i kraft den 1. januar 2019.

Forslagets § 1, nr. 5, indebærer, at eldrevne varmepumper, der leverer varme til et kollektivt varmforsyningsanlæg, kan indregne et overskud i varmeprisen. Eksisterende eldrevne varmepumper, der på lovens ikrafttrædelsestidspunkt leverer varme til et kollektivt varmforsyningsanlæg, omfattes af muligheden for at indregne et overskud i varmeprisen.

Således får såvel nye som eksisterende eldrevne varmepumper, der leverer varme til et kollektivt varmforsyningsanlæg, mulighed for at indregne et overskud i varmeprisen fra 1. januar 2019. Der skal ske behørig anmeldelse af priser og vilkår i overensstemmelse med Forsyningstilsynets bekendtgørelse om anmeldelse af tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion og andre betingelser for levering af fjernvarme samt varmeproduktionsomkostninger til brug for fastsættelse af prisloft, før der kan indregnes et overskud i varmeprisen, jf. varmforsyningslovens § 21. Det gælder for både eksisterende og nye eldrevne varmepumper. Ikke anmeldte priser er ugyldige, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 3.

Med *stk. 2* foreslås det, at for forbrugerbindinger i form af tilslutnings-, forblivelses- og bidragspligt finder de hidtidigt gældende regler i bekendtgørelse nr. 904 af 24. juni 2016 om tilslutning m.v. til kollektive varmforsyningsanlæg fortsat anvendelse (tilslutningsbekendtgørelsen), forudsat at kommunalbestyrelsen har truffet beslutning om pålæg af tilslutnings-, forblivelses- og bidragspligt inden den 1. januar 2019. Dette betyder, at varmeprojektforslag, der er indgivet til behandling ved kommunalbestyrelsen, og hvor kommunalbestyrelsen har truffet endelig beslutning om pålæg af nævnte forbrugerbindinger, vil det være reglerne i den på tidspunktet for lovforslagets ikrafttræden gældende tilslutningsbekendtgørelse, der finder anvendelse, da sådanne forbrugerbindinger anses for eksisterende forbrugerbindinger efter den 1. januar 2019.

Formuleringen af *stk. 2* medfører, at tilslutningsbekendtgørelsens bestemmelser om muligheden for at pålægge nye forbrugerbindinger ikke finder anvendelse, jf. henvisningen til, at det kun er for sager om forbrugerbindinger, hvorom der er truffet beslutning inden den 1. januar 2019, der reguleres efter de hidtil gældende regler. Det følger heraf, at det fra og med den 1. januar 2019 ikke længere er muligt at pålægge nye forbrugerbindinger, da denne mulighed ophæves ved lovens ikrafttræden.

I tilfælde af klage over et af kommunalbestyrelsen godkendt projekt vil sagen skulle afgøres efter de hidtidigt gældende regler. Klages der over et projekt, der er truffet beslutning om af kommunalbestyrelsen inden den 1. januar 2019, vil det således være de hidtil gældende regler i loven og de på tidspunktet for lovens vedtagelse gældende regler i tilslutningsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 904 af 24. juni 2016), der finder anvendelse ved klagesagens behandling.

Hjemvises et varmeprojekt som kommunen har truffet beslutning om før den 1. januar 2019 under klagesagsbehandlingen til fornyet behandling i kommunen, og kan kommunen først træffe endelig beslutning om projektet efter 1. januar 2019, vil projektet være omfattet af de nye regler. Afgørende for, om et projektforslag er omfattet af de hidtidige regler eller de nye regler er, om kommunalbestyrelsen har truffet beslutning før den 1. januar 2019.

Det følger af det foreslåede *stk. 3*, at den gældende tilslutningsbekendtgørelse, der regulerer allerede pålagte forbrugerbindinger, fortsat skal være gældende, indtil energi-, forsynings- og klimaministeren udsteder nye regler i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 14 a. Det følger også af det foreslåede *stk. 3* at energi-, forsynings- og klimaministeren

kan udstede regler i medfør af lovens § 14 a, der gør det muligt at fastsætte bestemmelser om reguleringen af eksisterende forbrugerbindinger. I det omfang energi-, forsynings- og klimaministeren udnytter bemyndigelsen, vil bestemmelsen i *stk. 3* helt eller delvist miste sin indholdsmæssige betydning.

Med *stk. 4* foreslås det, at lokalplanforslag med bestemmelser om tilslutningspligt til kollektiv varmforsyning, der er udsendt i offentlig høring, og dermed offentliggjort, før den 1. januar 2019, kan færdigbehandles efter de hidtil gældende regler, dvs. at bestemmelserne om tilslutningspligt kan vedtages endeligt også efter denne lovs ikrafttræden.

Reglen medfører ikke ændringer i allerede vedtagne og gældende lokalplaner med bestemmelser om tilslutningspligt til kollektiv varmforsyning.

Efter § 36 i lov om varmforsyning og § 70 i lov om planlægning gælder lovene ikke for Færøerne og Grønland, hvorfor nærværende ændringslov heller ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1211 af 9. oktober 2018, foretages følgende ændringer:

Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 1, som ændret ved Rådets direktiv 2013/12/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet på baggrund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 141, side 28, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-Tidende 2010, nr. L 153, side 13, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 16, som ændret ved Rådets direktiv 2013/18/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 230.

§ 11. Hvis det forudsættes i et godkendt projekt for et kollektivt varmforsyningsanlæg, kan kommunalbestyrelsen senest ved udstedelse af byggetilladelse bestemme, at ny bebyggelse ved ibrugtagningen skal tilsluttes anlægget. Kommunalbestyrelsen godkender vilkårene for tilslutningen.

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan efter forhandling med de kommunale organisationer fastsætte regler om adgangen til at træffe bestemmelse efter stk. 1.

Stk. 3. Kan ny bebyggelse, der er pålagt tilslutningspligt efter stk. 1, ikke opnå tilslutning til det kollektive varmforsyningsanlæg inden for den i projektet fastsatte tidsfrist på grund af forsinkelse med etablering af varmforsyningen, er kommunen og anlægget, hver med halvdelen, pligtig til uden ekstraudgift for brugerne at sikre bebyggelsen en midlertidig varmforsyning.

§ 12. Hvis det forudsættes i et godkendt projekt for et kollektivt varmforsyningsanlæg, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at eksisterende bebyggelse inden for en bestemt tidsfrist skal tilsluttes anlægget, bl.a. under hensyntagen til den naturlige udskiftningstakt for eksisterende opvarmningsanlæg. Kommunalbestyrelsen godkender vilkårene for tilslutningen.

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 230«: »og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1513 af 9. september 2015 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2015, nr. L 239, side 1«.

2. §§ 11-13 ophæves.

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter efter forhandling med de kommunale organisationer regler om adgangen til at træffe bestemmelse efter stk. 1.

Stk. 3. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om, at ejere af ejendomme, der skal tilsluttes et kollektivt varmforsyningsanlæg ifølge en beslutning efter stk. 1, kan få udbetalt en godtgørelse af kommunen og anlægget, der hver udreder halvdel. Beslutning om udbetaling af godtgørelsen og dennes størrelse træffes af kommunalbestyrelsen. Godtgørelsen fastsættes i mangel af mindelig overenskomst af de taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 105-111 i lov om offentlige veje.

§ 13. Kommunalbestyrelsen kan pålægge ejendomme, der ifølge bestemmelserne i § 11 og § 12 kan kræves tilsluttet et kollektivt varmforsyningsanlæg, bidrag til anlægget, når en forsyning herfra er mulig.

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter efter forhandling med de kommunale organisationer regler om adgangen til at pålægge bidrag efter stk. 1.

§ 15. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om, hvorledes beslutninger efter §§ 4, 4 a og 11-14 skal meddeles eller offentliggøres, samt om at beslutningerne skal tinglyses på de pågældende ejendomme.

§ 20 b. Geotermiske anlæg, solvarmeanlæg og biogas- eller biomassebaserede varme- eller kraft-varme-værker, som leverer opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas til et kollektivt varmforsyningsanlæg, kan i prisen for de i § 20, stk. 1, nævnte ydelser indkalkulere et overskud. Ligeledes kan industrivirksomheder, der leverer overskudsvarme til et kollektivt varmforsyningsanlæg, indkalkulere et overskud.

Stk. 2-3 ---

Kapitel 5
Tilsyn

§ 25 ---

3. Efter § 14 indsættes:

»§ 14 a. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan, efter forhandling med de kommunale organisationer, fastsætte regler om tilslutningspligt, herunder om dispensation, når tilslutningspligten er besluttet af kommunalbestyrelsen inden den 1. januar 2019.«

4. I § 15 ændres »§§ 4, 4 a og 11-14« til: »§§ 4, 4 a og 14«.

5. I § 20 b, stk. 1, sidste pkt., indsættes efter »Ligeledes kan«: »eldrevne varmepumper, der leverer varme til et kollektivt varmforsyningsanlæg, og«.

6. Overskriften til kapitel 5 affattes således:

»Administrative bestemmelser og tilsyn m.v.«

7. Efter § 25 indsættes i *kapitel 5*:

»§ 25 a. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af denne lov, bestemmelser fastsat i henhold til loven eller EU-retsakter om forhold omfattet af loven, skal ske digitalt. Ministeren kan herunder fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for anvendelse for visse personer.

Stk. 2. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

§ 2

I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 287 af 16. april 2018, foretages følgende ændring:

§ 15. ---

Stk. 2-10 ---

Stk. 11. Fællesanlæg som nævnt i stk. 2, nr. 12 og 16, omfatter ikke fællesantenneanlæg til modtagelse og distribution af tv- og radiosignaler.

Stk. 12 ---

1. I § 15, *stk. 11*, indsættes efter »tv- og radiosignaler«:
»og anlæg til kollektiv varmforsyning«.